

2008/00203
Hof Den Bosch

MRB 1994 2 en 3
Uitv reg MRB 1994 3

Geen personenauto ondanks latere aanpassingen in laadruimte

Toelichting staatssecretaris van 6 oktober 2009 nr. DGB 2009-4724 n.a.v. uitspraak Hof Den Bosch van 28 augustus 2009 nr. 2008/00203, tijdvak 05-04-2003 t/m 04-01-2004

A is houder van een Ford Transit (260). Voor de auto was motorrijtuigenbelasting voldaan naar het tarief voor een bestelauto. Tijdens een controle zijn verschillen geconstateerd met de gegevens in het kentekenregister. Het ging daarbij om twee banken die door middel van een stalen frame op de laadvloer, met bouten daaraan waren bevestigd en een tafel tussen de banken. Verder om twee stopcontacten in zijwand achter bestuurdersstoel en een stopcontact aan buitenzijde in de zijwand aan de bestuurderskant. A heeft de auto aangeschaft om zijn honden in te kunnen vervoeren. Na aankoop heeft hij in de lengterichting kisten aangebracht om spullen in op te bergen. Dit om te voorkomen dat de honden door rondslingerende spullen in de laadruimte zouden worden geraakt. Op de kisten bevonden zich tijdens de controle (zit)kussens, waarop tijdens stilstand zittend koffie kon worden gedronken. Een losse plank werd daarbij als tafel gebruikt.

In geschil is of de auto als een personenauto moet worden aangemerkt dan wel als bestelauto en, als dat laatste het geval is, of toch sprake is van een personenauto omdat een vlakke laadvloer ontbreekt.

Hof

Er is geen sprake van een personenauto. De kisten maken de auto niet geschikt voor het vervoer van personen in de laadruimte. De kisten zijn namelijk bedoeld en in het bijzonder geschikt voor het ordentelijk vervoeren van spullen. Het feit dat op de kisten kussens lagen om tijdens stilstand van de auto daarop te kunnen zitten en koffie te drinken, doet hier niet aan af. Evenmin doet hieraan af dat een losse plank als tafel werd gebruikt. De auto is dus niet ingericht voor personenvervoer. De bevestiging van de kisten aan de laadvloer met bouten leidt verder niet tot de conclusie dat geen sprake zou zijn van een vlakke laadvloer. De rechtbank heeft de naheffingsaanslag terecht vernietigd.

De staatssecretaris laat weten dat hij afziet van cassatieberoep en geeft daarbij een toelichting.

Uit de jurisprudentie van de Hoge Raad kan worden opgemaakt dat voor de motorrijtuigenbelasting auto's als de onderhavige als personenauto aangemerkt moeten worden indien de laadruimte ook kan dienen voor het vervoer van personen en als zodanig is ingericht, tenzij de mogelijkheid tot personenvervoer ondergeschikt is aan het vervoer waarvoor het voertuig overigens dient (Hoge Raad 15 september 1993, nr. 29 113, BNB 1993/315). Daarbij is voldoende dat het vervoer van personen op aanvaardbare wijze kan plaatsvinden, waarbij niet voldaan hoeft te zijn aan de wegenverkeersrechtelijke veiligheidseisen.

In casu is sprake van een voertuig, waarvan de laadbak met vlakke laadvloer dient voor het vervoer van twee grote honden. Om er voor te zorgen dat de overige lading niet door de laadruimte slingert tijdens het vervoer van de honden zijn aan de zijkanten van de laadruimte twee kisten gemonteerd, waarin de overige bagage wordt vervoerd. Door op deze kisten een los zitkussen te leggen, kunnen deze kisten bijvoorbeeld bij stilstand van de auto ook als zitplaats worden gebruikt.

Gelet op het arrest Hoge Raad 20 maart 2009, nr. 43 921, BNB 2009/181 is door het aanbrengen van de twee kisten nog steeds voor het geheel sprake van een functie als laadruimte. De kisten dienen namelijk als laadruimte en bijkomend kan er ook op gezeten worden. Ook is geen sprake van een voertuig dat door zijn inrichting aangemerkt kan worden als een kampeerauto, zoals aan de orde in het arrest Hoge Raad 6 april 1994, nr. 29 587, BNB 1994/158.

Vergelijking met de casus van Hoge Raad 15 september 1993, nr. 29 113, BNB 1993/315 zou echter wel kunnen leiden tot de kwalificatie 'ingericht voor personenvervoer'. In die zaak stond vast dat er sprake is van twee tweezitbanken met een daartussen gemonteerde tafel. In casu gaat het om kisten die dienen als laadruimte en waarop losse kussens kunnen worden gelegd.

Op basis van de feiten heeft het hof kennelijk gemeend dat in dit geval de mogelijkheid van personenvervoer ondergeschikt is aan het vervoer van honden en andere bagage. Dat oordeel is van feitelijke aard en niet onbegrijpelijk. Ik wil er overigens wel op wijzen dat voor de beoordeling van de inrichting en de bestemming van een voertuig, anders dan het hof lijkt te doen, het feitelijke gebruik niet ter zake doet. Voldoende is dat het voertuig is ingericht voor vervoer van personen. Omdat in casu de mogelijkheid tot personenvervoer, gelet op de aard van de inrichting, zeer wel ondergeschikt kan zijn aan het vervoer waar het voertuig overigens voor dient, zal ik deze feitelijke kwestie niet aan de Hoge Raad voorleggen.